

ZAGRANICZNE DOŚWIADCZENIA ORGANIZACJI PRACY SOCJALNEJ Z OSOBAMI SKAZANYMI JAK ODMIANA RESOCIALIZACII

W stanach naukowej artykule autorów odbywa się badanie zagranicznego doświadczenia wdrażania pracy socjalnej z osobami skazanymi jak odmiana ресоциализации. Rozwijają się podstawowe kierunki pracy socjalnej jako formy działalności zawodowej, która powstała na przełomie XIX i XX w. w wielu krajach: USA, wielkiej Brytanii, Niemczech, Holandii, Szwecji, Francji i innych krajach. Autorami proponuje się wykorzystanie pozytywnych doświadczeń realizacji pracy socjalnej z osobami skazanymi jak odmiany re socjalizacji, dla udoskonalenia obowiązujących przepisów prawa Ukrainy. Serwowane jest właściwie autorskie definicja pracy socjalnej z osobami wyruszają kara.

Słowa kluczowe: polityka penitencjarna, praca socjalna, resocjalizacja, skazane osoby.

FOREIGN EXPERIENCE OF ORGANIZATION OF SOCIAL WORK WITH CONVICTED PERSONS AS A KIND OF RESOCIALIZATION

The provisions of the scientific article, the authors conducted a study of foreign experience of introduction of social work with convicted persons as a kind of re-socialization. Describes the major directions of social work as a profession that emerged at the turn of XIX and XX centuries in many countries: USA, UK, Germany, the Netherlands, Sweden, France and other countries. The authors propose the use of positive experience of implementation of social work with convicted persons as a kind of re socialization to improve the provisions of current legislation of Ukraine. Served actually the author's definition of social work with persons serving sentences.

Key words: penal policy, social work, re-socialisation of convicted persons.

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ ІЗ ЗАСУДЖЕНИМИ ОСОБАМИ ЯК РІЗНОВИД РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ

У положеннях наукової статті авторами проводиться дослідження зарубіжного досвіду впровадження соціальної роботи із засудженими особами як різновид ресоціалізації. Розкриваються основні напрями соціальної роботи як виду професійної діяльності яка виникла на рубежі XIX і XX ст. у багатьох державах: США, Великобританії, Німеччині, Нідерландах, Швеції, Франції та інших країнах. Авторами пропонується використання позитивного досвіду провадження соціальної роботи із засудженими особами як різновиду ре соціалізації, задля удосконалення положень чинного законодавства України. Подається власне авторське визначення соціальної роботи із особами які відбувають покарання.

Ключові слова: пенітенціарна політика, соціальна робота, ресоціалізація, засудженні особи.

Актуальність теми. В сучасних умовах розвитку людства соціальна стабільність суспільства стала головною цінністю, а економічний розвиток та фінансові ресурси виступають як засоби забезпечення цієї стабільності. Стабільний, стійкий соціальний розвиток є головним показником ступеня цивілізованості держави і суспільства. Окрім того,

O. BATIUK
doktor nauk prawnych,
wykładowca
Koleżu TBP
Wschodnioeuropejskiego
Narodowego
Uniwersytetu
im. Lesi Ukrainki
(m. Łuck, Ukraina)

швидко мінливі соціально-економічні умови життя в нашій країні вносять свої корективи в діяльність кримінально-виконавчої системи, в тому числі і в її соціальну сферу, що зачіпає права та інтереси осіб засуджених до відбування покарання в пенітенціарних установах.

Вагомий внесок у розробку теорії соціальної роботи із засудженими особами внесли як західні зарубіжні вчені (Г. Бернер, Ж. Піаже, Ш. Рамон, Б. Скіннер, К. Уеллс, Л. Юнссон та ін.) так і України, А. Г. Антонян, О. В. Беца, П. М. Гусак О.Г. Колб., В. А. Львовичкін, Г. О. Радов, О. П. Сєверов, В. М. Синьов, А. Х. Степанюк, В. М. Трубніков, С. Я. Фаренюк, С.Ю. Чернета, І. В. Шмаров, О. М. Яковлев. Проте варто зауважити, що лише окремі дослідження провадження соціальної роботи із особами які відбувають покарання у процесі ре соціалізації були предметом наукових дискусій.

Зауважимо, що пенітенціарні установи та засуджені особи що в них знаходяться повинні бути предметом особливої соціальної турботи держави. Оскільки вирішення важливих проблем, що виникають в сфері реалізації соціальних прав засуджених постійно вимагає пильної уваги, а тим більше сьогодні, в перехідний період становлення Української держави з про європейським вектором розвитку.

Метою даної статті є, дослідження проблем соціальної роботи у процесі ресоціалізації ув'язнених в пенітенціарних установах різних держав задля вироблення пропозицій щодо удосконалення положень чинного законодавства України щодо захисту прав засуджених осіб.

Основний виклад матеріалу. Зарубіжні вчені пенітенціаристи, надаючи великого значення підвищенню рівня загальної освіти ув'язнених, набуття ними потрібної у майбутньому спеціальності, професії, ще в XIX ст. прийшли до усвідомлення необхідності особливої організації цієї сфери процесу виправлення. Очевидно, що ними не могли й не повинні бути бути наглядачі, але повинні бути спеціально підготовлені люди, які мають знання психолога і педагога, юриста і лікаря, які бажають допомогти людині, що опинилася в біді.

Зауважимо, що соціальні аспекти виконання покарання були предметом обговорення, ще в 1846 році у Франкфурті, де відбувся Перший міжнародний тюремний конгрес. Так з середини XIX ст. почалася історія міжнародного пенітенціарного співробітництва, в тому числі і в сфері соціальної допомоги ув'язненим.

Проблеми ресоціалізації ув'язнених, вирішення їх соціальних потреб розглядаються в різних країнах як особливо важлива сфера в контексті загальних проблем соціальної діяльності суспільства. Сучасна держава повинна бути надзвичайно практичною, а тому змушена підраховувати моральну і матеріальну шкоду від злочинної діяльності її громадян. Зміст виправних установ, а також великого числа співробітників силових структур дуже дорого обходиться будь-якій державі, тим паче, що від злочинних дій не лише страждають, а й гинуть люди. Саме тому набагато гуманніше і дешевше дати особі яка «оступилася» ще один шанс і допомогти йому «стати в стрій», відчутти себе знову повноправним членом суспільства.

Необхідність здійснення соціальної роботи як виду професійної діяльності виникла на рубежі XIX і XX ст. у багатьох державах: США, Великобританії, Німеччині, Нідерландах, Швеції, Франції та інших країн. Загальне поширення гуманістичних та демократичних уявлень, а також інтенсифікація капіталістичних виробничих відносин у цей період, посилення експлуатації, масове зубожіння і т. п. привели до необхідності, з одного боку, захисту прав і свобод найманих робітників, з іншого - соціальної допомоги незаможним, старцям, інвалідам та іншим групам населення, які потребують особливої підтримки, опіки і захисту.

Що стосується терміну «соціальна робота», то в науковій літературі існує думка, що вперше він виникає на початку XX ст в США як «social work». У радянській науковій теорії і практиці він широко вживається лише з 80-90х рр. минулого століття. У цьому словосполученні базовим словом є «робота», оскільки вказує на організовану соціальну діяльність суб'єкта, а слово «соціальна» - вказує на роботу, що здійснюється з врахуванням соціальних чинників, які суттєво впливають на соціалізацію і ресоціалізацію людей.

У той же час, на думку деяких учених, подібна дефініція, з точки зору лінгвістики, є недостатньо коректною і дає основи розглядати соціальну роботу лише як сугубо практичну діяльність. Так, російський вчений В. Нікітін, аналізуючи поняття «Соціальна робота», відзначає, що воно ідентифікує багатогранний процес міжособистої взаємодії і традиція

його трактування в науці не відповідає ні її лінгвістичному, ні тим більше її складному соціально-гуманитарному змісту. Аналіз наукової літератури показує, що відповідна традиція наукового осмислення соціальної роботи складалася у міру вивчення її ролі в суспільстві та визначення сенсу таких явищ, як благодійність, психологічна, соціальна та інші види допомоги нужденним.

У той же час слід зазначити, що не дивлячись на досить тривалу практику активного використання поняття «соціальна робота» її складний і багатогранний характер, динамічність соціальної діяльності заважають науковцям прийти до єдиної думки у трактуванні сутності даного явища.

Розглянемо найбільш поширені підходи до визначення соціальної роботи. Спочатку доречно згадати деяких зарубіжних дослідників цього явища. Так, в середині 70-х рр. ХХ ст. у Швеції соціальну роботу розглядали як єдність структурної і психосоціальної діяльності, в якій громадська організація і вдосконалення форм спілкування визнаються однаково важливими для забезпечення вирішення життєвих проблем індивіда. У той же час Г. Бернер і Л. Юнсон відзначають, що таке розуміння соціальної роботи не є досить чітким і часто під нею вбачають лише підхід до організації психосоціальної роботи. Вони розглядають соціальну роботу як одну з форм діяльності, направлену на досягнення індивідуальних або суспільних змін [1; с. 40].

Слід зазначити, що в даний час у світовій практиці поширеним є розуміння соціальної роботи як однієї з форм діяльності, направленої на досягнення соціальних змін. Цікавим є в цьому відношенні формулювання соціальної роботи, запропоноване Міжнародною федерацією соціальних працівників (International Federation of Social Workers, IFSW): Соціальна робота - це вид професійної діяльності, мета якої полягає в проведенні соціальних перетворень в суспільстві в цілому і в його окремих сферах зокрема. Згідно цієї концепції, соціальна робота організовується у співвідношенні з гуманітарними, релігійними і демократичними ідеалами й філософськими теоріями та являє собою універсальну можливість задоволення людських потреб, що виникають в результаті соціальної взаємодії особи і суспільства. Тому більшість зарубіжних учених вбачають головне призначення соціальної роботи в наданні соціальної допомоги людям.

Так, англійські учені розуміють соціальну роботу як організацію особистої служби допомоги людям, а американські учені дають їй наступне визначення: «Соціальна робота - це професія працівників, що займаються стосунками між людьми і їх оточенням, котрі впливають на здатність людей виконувати життєві функції, реалізовувати прагнення і цінності, знімати дискомфорт і стреси» [2; с. 5]. Аналогічне розуміння ролі соціальної роботи в суспільстві спостерігається у формулюванні, запропонованому Національною асоціацією соціальних працівників США: «Соціальна робота - це професійна діяльність, направлена на надання допомоги індивідам, групам або співтовариствам в поліпшенні або відновленні їх здібності до функціонування в суспільстві і на створення соціальних умов, що сприяють цій меті» [3; с. 108-109].

Доцільно зауважити, що існують суттєві відмінності між предметом соціального законодавства в США і країн Європи. Так в англосаксонському праві пріоритетне значення мають особисті та політичні права. В європейському континентальному праві традиційно більша увага приділяється соціально - економічним правам. Положення про соціальні права були внесені в тексти більшості європейських конституцій, а в окремих з них передбачалися і певні види гарантій.

Провідні фахівці різних країн світу виступають сьогодні за уточнення поняття «соціальна робота», яка включає в себе гарантовану соціальну допомогу людині, задоволення його мінімальних потреб та надання благодійної допомоги тим, хто знаходиться за межею бідності. Проте, на наш погляд, цим не повинна обмежуватися соціальна робота. Вона починається тоді, коли її суб'єкти включаються в самостійне вирішення своїх проблем, а соціальний працівник несе відповідальність за те, що безталанна і менш захищена маргінальна частина населення не буде виключена з процесу соціального розвитку. Саме в цьому, на наш погляд, полягає одна з основних функцій соціальної роботи як професії.

Зауважимо, що в теорії соціальної роботи вже доведено необхідність створення «соціальних просторів», тобто територій, контрольованих з позицій розв'язання соціально-побутових та соціокультурних проблем, дотримання прав усіх верств населення. Такими

«територіальними громадами», соціальними організаціями встановлюються правила, норми, необхідність виконання яких є обов'язковим для їх членів.

На наш погляд, варто зазначити, що лише у 50-х роках ХХ століття пенітенціарні установи і ув'язнені, що містилися в них, стають предметом особливої соціальної турботи державних, громадських і релігійних організацій у всьому світі. Починаючи з 1955 року під егідою ООН проводяться міжнародні конгреси за попередження злочинів і поведження з правопорушниками, розробляються і приймаються міжнародно-правові документи ООН у сфері поведження з засудженими.

У «Мінімальних стандартних правилах ООН щодо поведження з ув'язненими» 1955 року [4], або в його європейському варіанті - Європейських пенітенціарних правилах – ЄПП [5] визначені правила роботи, в тому числі і соціальної що проводиться з ув'язненими. Вони ґрунтуються на принципах поваги людської гідності, справедливого поведження з ув'язненими, забезпечення самоповаги, регулярності інспектування, захисту прав засуджених та дотримання міжнародних стандартів.

Спеціальним об'єктом уваги служб соціальної роботи у всьому світі є засуджені як одна з найменш захищених груп населення. Зрозуміло, що проблеми соціальної допомоги засудженим незалежно від виду покарання носять міждержавний характер, а їх рішення диктує необхідність спільних зусиль як на рівні світової спільноти, так і окремої держави. Історія розвитку цивілізації призвела не тільки до глибокого розуміння людських прав всіх громадян, але і до законодавчого їх закріплення в текстах основоположних документів найбільш авторитетних міжнародних і державних організацій.

Досить цікавим, на наш погляд, є приклад в США, де соціальна політика була орієнтована на створення державної програми, розрахованих на підтримку найбільш вразливих верств населення. У той же час існуючі податкові пільги сприяли активному залученню неурядових структур для реалізації соціальних програм та проведення соціальної роботи. 40-й Президент США Р. Рейган вніс пропозиції щодо обмеження соціальної відповідальності федерального уряду, звертаючи увагу на те, що соціальні програми є за Конституцією сферою відповідальності штатів і місцевих органів влади. «Відомо, - пише С. Н. Сафонов, - що частину федеральних програм вдалося ліквідувати. Однак тієї широкої підтримки, на яку консерватори сподівалися в штатах, вони не отримали. Губернатори, мери, представники штатів в обох палатах конгресу, багато з яких раніше заявляли, що федеральний центр «узурпував владу всупереч Конституції», тепер не були згодні з Рейганом. Це пояснювалося тим, що тотальні скорочення соціальних програм зажадали б збільшення соціальних видатків в межах штатів. Протягом десятиліть, починаючи з Ф. Рузвельта, соціальні програми, незважаючи на недостатні асигнування, сприяли реалізації принципів лібералізму та створення рівних можливостей як основи концепції прав людини».

Проте оскільки в США кожний штат користується автономією і має свою законодавчу базу, то й прийняті різними штатами закони, що стосуються соціальної сфери, неоднакові. Крім того, вони відрізняються обсягом фінансування соціальних програм. Соціальна робота щодо правопорушників одержала широке поширення через роботу служби пробації (probation), яка, крім надання соціальної допомоги умовно засудженим і умовно звільненим (наприклад, працевлаштування, надання житла, матеріальна підтримка тощо), веде велику роботу по профілактиці рецидивної злочинності.

Як висновок зазначимо, що позитивним досвідом міжнародної пенітенціарної політики, було прийняття Верховною Радою України 5 лютого 2015 року Закону України «Про пробацію» [6]. Саме на наш погляд, у нормативному акті досить вдало було визначено види та поняття пробації як спеціального нагляду, який застосовують зокрема до підсудних для того, щоб суд міг ухвалити зважене рішення (досудова пробація); достроково звільнених із в'язниць - для того, щоб з'ясувати дотримання ними умов звільнення (наглядова пробація); а також тих, хто виходить із в'язниці, - для їхнього подальшого трудового і побутового облаштування на волі (пенітенціарна пробація). На наш погляд, під соціальною роботою із особами які відбувають покарання, варто розуміти спеціальний вид суспільно значимої діяльності соціальних інституцій, державних і недержавних організацій, груп і окремих індивідів, спрямований на задоволення соціально гарантованих і особистісних інтересів і потреб осіб що відбувають покарання через створення умов, що сприяють успішній ресоціалізації особи та відновленню чи поліпшенню її здатності до соціального функціонування.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бернер Г., Юнсон Л. Теория социально-психологической работы. М.: Юристъ, 2000. – 348 с.
2. Саппс М., Уэллс К. Опыт социальной работы. Введение в профессию. М., 1994.– 120 с.
3. Баркер Р. Словарь социальной работы / Сокр. Пер. с англ. М., 1994. - С. 108-109.
4. Мінімальні стандартні правила ООН поводження з ув'язненими 1955 р. Прийняті на першому Конгресі Організації Об'єднаних Націй з попередження злочинності та поводження з правопорушниками, що відбувся у Женеві в 1955 р., і схвалені Економічною і Соціальною Радою в її резолюціях 663 С (XXIV) від 31 липня 1957 р. і 2076 (LXII) від 13 травня 1977 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : // <http://www.un.org/ru>
5. Європейські пенітенціарні правила. Прийняті Комітетом Міністрів 11 січня 2006 року на 952-й зустрічі Заступників Міністрів в редакції від 11.01.2006 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : // http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_032
6. Закон України „Про пробацію» прийнятий від 05.02.2015 № 160-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : // <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/160-19>

FOREIGN EXPERIENCE OF ORGANIZATION OF SOCIAL WORK WITH CONVICTED PERSONS AS A KIND OF RESOCIALIZATION

O. BATIUK

The relevance of the topic. In modern conditions of development of humanity, social stability became the main value, and the economic development and financial resources act as a means of ensuring this stability. Stable, sustainable social development is the main indicator of the degree of civilization of the state and society. In addition, the rapidly changing socio-economic conditions in our country make some changes in the activity of criminal-Executive system, including its social sector, affect the rights and interests of persons sentenced to serving sentence in penitentiary institutions.

A significant contribution to the development of the theory of social work with convicted persons made by the Western foreign scientists (G. Berner, the Same. Piaget, Sh. Ramon. Skinner, K., wells, L. Jonsson, etc.) and Ukraine, A. G. Antonyan, V. Betz, P. M. Goose. A. Levochkin, A. G. Kolb, G. A., Radov, A. P. Severov, V. M., Sinev, A. H. Stepanyuk, V. M. Trubnikov, S. Y., Farenik, S. J. Cherneta, I. V. Shmarov, A. M. Yakovlev. However, it is worth noting that very few studies of implementation of social work with persons serving sentences in the process of re socialization has been the subject of scientific debate.

Note that the prisons and the convicted persons that they are supposed to be the subject of special social concern of the state. Since the solution of important problems arising in the implementation of the social rights of convicted persons constantly demands attention, especially today, during the transitional period of establishment of the Ukrainian state with the European vector of development.

The purpose of this article is the study of problems of social work in the process of re-socialization of prisoners in penal institutions of the different States to develop proposals to improve current legislation of Ukraine concerning the protection of prisoners ' rights.

The main presentation of the material. Foreign scientists penances, attaching great importance to raising the level of General education of prisoners, their acquisition of desired future specialty, profession, back in the XIX century came to realize the need of special organization of this sector of the correction process. Obviously, they could not and had to be guards, but had to be specially trained people who have knowledge of the psychologist and the teacher, the lawyer and the doctor, wishing to help someone in distress.

Note that the social aspects of the execution of punishment was debated in 1846 in Frankfurt, which hosted the First international prison Congress. So with the mid-nineteenth century. began the history of international penal cooperation, including in the field of social care for prisoners.

Problems of resocialization of prisoners address their social needs are treated in different countries as a particularly important area in the context of the General social activities of companies. A modern state should be extremely practical and therefore forced to calculate the moral and material damage caused by criminal activities of its citizens. The contents of corrections, as well as a large number of law enforcement officers is very costly for any state, especially because of the criminal actions of not only suffering, but dying people. That is why it is much more humane and cheaper to give the person who "stumbled" another chance and to help him "get in formation", to feel once again a full member of society.

The need to implement social work as a profession originated at the turn of XIX and XX centuries in many countries: USA, UK, Germany, the Netherlands, Sweden, France and other countries. The General distribution of humanistic and democratic ideas, and intensification of capitalist relations of production in this period increased exploitation, mass poverty, etc. led to the need, on the one hand, the protection of the rights and freedoms of hired workers, on the other - social assistance to the poor, the elderly, the disabled and other population groups that need special support, care and protection.

As for the term "social work", in the scientific literature, it is believed that he first arises in the early twentieth century in the United States as "social work". In the Soviet academic theory and practice it is widely used only since the 80's and 90 gg the last century. In this phrase the basic word is "work" because it points to the organized social activity of the subject, and the word "social" means work which is carried out taking into account the social factors that significantly affect the socialisation and re-socialisation of people.

At the same time, according to some scholars, this definition, from the point of view of linguistics, is insufficiently correct and gives a reason to consider social work only as a purely practical activity. Thus, the Russian scientist V. Nikitin, analyzing the concept of "Social work", notes that it identifieret multifaceted process marabito interaction and the tradition of its interpretation in science does not match neither the linguistic nor the more complex its social and humanitarian content. Analysis of scientific literature shows that the tradition of scientific understanding of social work evolved as the study of its role in society and determine the meaning of such things as charity, psychological, social and other assistance to those in need.

At the same time, it should be noted that despite long-term practice of active use of the concept of "social work" its complex and multifaceted character, dynamic social activities hinder scientists come to a consensus in the interpretation of the essence of the phenomenon.

Consider the most common approaches to the definition of social work. First, it is appropriate to recall some foreign researchers of this phenomenon. So, in the mid 70-ies of XX St.. in Sweden, social work was considered as a unity of structural and psycho-social activities in which social organization and improvement of the forms of communication are recognized as equally important to ensure the solution of life problems of the individual. At the same time, G. börner and L. Johnson note that such an understanding of social work is not sufficiently clear and often under it provide the only approach to psychosocial work. They see social work as one of the forms of activity aimed at achieving individual or social changes [1; p. 40].

It should be noted that at the present time in world practice widespread is the understanding of social work as one of the forms of activities aimed at achieving social change. Interesting in this regard is the formulation of social work proposed by the International Federation of social workers (International Federation of Social Workers, IFSW): the Social work is a profession whose purpose is to conduct social transformation in the society as a whole and its separate sectors in particular. According to this concept, social work organized in relation to humanitarian, religious and democratic ideals and philosophical theories and represents a universal ability to meet human needs arising from social interaction of the individual and society. Therefore, the majority of foreign scientists see the main purpose of social work in providing social assistance to people.

So, British scientists understand social work as an organization of personal assistance services to people, and American scientists give it the following definition: "Social work is a profession of the employees involved in the relationship between people and their surroundings that affect people's ability to perform vital functions, to realize aspirations and values, to remove discomfort and stress" [2; p. 5]. A similar understanding of the role of social work in society is in the wording proposed by the National Association of social workers

States: Social work is a professional activity aimed at helping individuals, groups, or communities in improving or restoring their ability to function in society and to create social conditions that contribute to this goal," [3; p. 108-109].

It is advisable to notice that there were significant differences between the subject of social legislation in the United States and Europe. So in Anglo-Saxon law the priorities are personal and political rights. In the European continental law traditionally more attention is paid to socio - economic rights. Provisions on social rights were included in the texts of most European constitutions, and in some of them and provided certain guarantees.

Leading specialists from different countries of the world speak today for the clarification of the concept of "social work", which includes the guaranteed social assistance to a person, the satisfaction of his minimum needs and charitable assistance to those who are below the poverty line. However, in our view, this should not be confined to social work. It begins when her subjects are included in a separate solution to their problems, and the social worker is responsible for the fact that mediocre and less protected marginal part of the population would not be excluded from the process of social development. This, in our opinion, is one of the main functions of social work as a profession.

Note that in the theory of social work has already proven the need to create "social spaces", that is, territories that are controlled from the standpoint of the decision socially-household and socio-cultural issues, respect for the rights of all segments of the population. Such "territorial communities", social organizations established rules, norms, the need for the implementation of which is mandatory for their members.

In our opinion, it is worth noting that only in 50-ies of XX century prisons and prisoners contained in them, become a subject of special social care public, social and religious organizations throughout the world. Since 1955 under the auspices of the UN organizes international congresses on the prevention of crime and the treatment of offenders, developed and adopted international legal instruments of the United Nations in the field of treatment of prisoners.

In the "standard Minimum UN rules for the treatment of prisoners" in 1955, [4], or in its European version - the European prison rules – P [5] defined rules, including social held prisoners. They are based on the principles of respect for human dignity, fair treatment of prisoners, the provision of self-esteem, frequency of inspection, the protection of the rights of prisoners and adherence to international standards.

A special object of attention of social work services worldwide have been convicted as one of the least protected groups of the population. It is clear that the issue of social assistance to convicts regardless of the type of punishment were transnational in nature, and their solution necessitates joint efforts both at the level of world community and individual States. The history of the development of civilization has led not only to deep understanding of the human rights of all citizens, but also to the legislative consolidation in the texts of basic documents is the most authoritative international and national organizations.

Interesting enough, in our opinion, is the example of the United States, where social policy was focused on the creation of state programmes for the support of the poorest segments of the population. At the same time, existing tax breaks contributed to the active involvement of non-governmental structures for the implementation of social programs and social work. 40th US President Ronald Reagan made proposals to limit social responsibility of the Federal government, drawing attention to the fact that social programs are under the Constitution, responsibility of States and local authorities. "We know," writes S. N. Safonov - that some Federal programs had been eliminated. However, the broad support that the conservatives were hoping for in the States, they have not received. Governors, mayors, representatives of the States in both houses of Congress, many of whom had previously stated that the Federal center "usurped power contrary to the Constitution", now didn't agree with Reagan. This is due to the fact that total cuts in social programs would require an increase in social spending within States. For decades, beginning with F. Roosevelt, the social programs, despite the lack of appropriations, contributed to the implementation of the principles of liberalism and equal opportunities as the basis of the concept of human rights".

However, since in the US, each state enjoys autonomy and has its legal framework and adopted by various States, the laws concerning the social sphere are not the same. In addition, they are funding social programs. Social work the offenders have proliferated in the

work of the probation service (probation), which, in addition to the provision of social assistance suspended sentence and conditional release (e.g., employment, housing, financial support, etc.), is actively working on the prevention of recidivism.

As a conclusion, we note that the positive experience of international prison policy was the adoption by the Verkhovna Rada of Ukraine on 5 February 2015 the law of Ukraine "On probation" [6]. That is, in our view, the normative act quite successfully determined the types and the notion of probation as a special supervision, which apply in particular to the defendants in order that the court could make an informed decision (pre-trial probation); released early from prisons to determine their compliance with conditions of dismissal (Supervisory probation); as well as those released from prison - for their further employment and household arrangement of prison (prison probation). In our view, social work with persons serving sentences, it should be understood a special kind of socially significant activities of social institutions, governmental and non-governmental organizations, groups and individuals, aimed at meeting socio guaranteed and personal interests and needs of persons serving sentences through the creation of conditions conducive to successful re-socialization of persons and to restore or enhance ability for social functioning.

REFERENCES:

1. Berner G., Yunson L. Teoryya sotsyalno-psychologicheskoy raboty. M.: Yuryst, 2000. – 348 s.
2. Sapps M., Uells K. Opit sotsyalnoy raboty. Vvedeniye v professyyu. M., 1994.– 120 s.
3. Barker R. Slovar sotsyalnoy raboty / Sokr. Per. s angl. M., 1994. - S. 108-109.
4. Minimalni standartni pravyla OON povodzhennya z uv'yaznenymy 1955 r. Pryjnyati na pershomu Kongresi Organizaciji Ob'yednanyx Nacij z poperedzhennya zlochynnosti ta povodzhennya z pravoporushnykamy, shho vidbuvsya u Zhenevi v 1955 r., i sxvaleni Ekonomichnoyu i Socialnoyu Radoyu v yiyi rezolyuciyax 663 S (XXIV) vid 31 lypnya 1957 r. i 2076 (LXII) vid 13 travnya 1977 r. [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu : // <http://www.un.org/ru>
5. Yevropejski penitencijarni pravyla. Pryjnyati Komitetom Ministriv 11 sichnya 2006 roku na 952-j zustrichi Zastupnykiv Ministriv v redakcii vid 11.01.2006 r. [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu : // http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_032
6. Zakon Ukrayiny „Pro probaciyu» pryjnyatyj vid 05.02.2015 # 160-VIII [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu : // <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/160-19>